



PadaTárs

Ismét nyári táborba hívunk

2. oldal



Sose legyen túl késő!

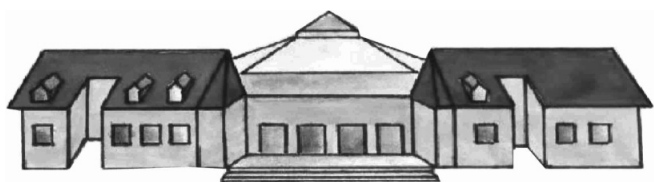
**Árt vagy használ
a versenyzés?**



7. oldal



6. oldal



Celldömölk – A Celldömölki Ádám Jenő Zeneiskola által szervezett regionális versenyen Németh Lili (7. o.), Miklós Rozália (6. o.) szóló kategóriában arany minősítést, a „Mandulavirág” énekegyüttes (Németh Lili, Miklós Rozália) arany minősítést szerzett.

Felk.: Bujtorné Nagy Judit

Tábori felhívás

A vándortábor ideje: 2020. 06. 29-től – 07. 05-ig

Helye: Zselic; Táborvezető: Stubán Árpád

Program, útvonal, tudnivalók:

Részvételi díj 28.000,- Ft/fő, ami tartalmazza: az ellátást (3x étkezés) a táborozás hét napja alatt, a szállás díját, igény esetén a csomagok szállítását a táborhelyek között, a kulturális- és természetismereti programok díját. (nem tartalmazza az oda- és visszaút költségét), hálósák szükséges.

Napi 10-15 km utat teszünk meg, mely átlagos kondícióval teljesíthető.

Információ és jelentkezési lap: Stubán Árpádnál vagy a titkári irodában

Jelentkezési határidő: 2020. február 07.

Nem titok a TikTok

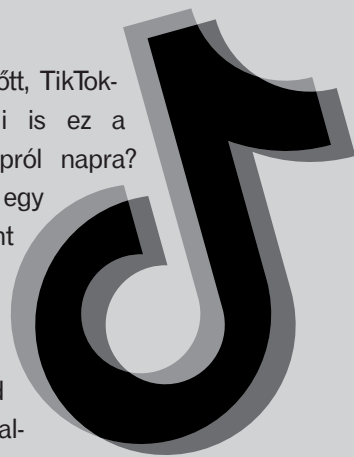
► Zlata

Egy téli napon, még az új év előtt, TikTok-oztam, és arra gondoltam: mi is ez a „TikTok”? Miért népszerűbb napról napra? Tisztázzunk valamit: a TikTok egy kínai alkalmazás. 2016-ban jelent meg, mostanra pedig több, mint 500 millió felhasználója van.

Eredetileg a TikTok volt az úgynevezett „Musicaly”, majd átnevezték. Ez egy olyan alkalmazás, ahol minden felhasználó felölthet rövid, zenei videókat. Azok az emberek, akik ezeket a videókat nézik, megjelölhetik őket, és adhatnak egy lájkot, ami azt jelenti, hogy tetszett nekik. Természetesen minél több lájkot kap valaki, egyre jobban nő a nézők, követők száma, annál népszerűbb a felhasználó. (Engem is nagyon érdekel más véleménye a munkámról.) Miért is olyan népszerű a TikTok? Mert mindenki egyszerű módon megmutathatja magát az egész világnak. Ezt az alkalmazást nemcsak a fiatal TikTokerok használják aktívan, hanem felnőtt emberek is.

Mint minden társadalmi hálózat, ez az alkalmazás is magában hordozza a veszélyt, különösen a fiatal felhasználók számára. A kirakott videókat idegen emberek is nézhetik, s nem mindenki jó szándékú. Ezért nagyon fontos, hogy mindenki gondosan válassza ki a videó tartalmát!

És a végén azt kívánom, hogy minden TikTok felhasználónak sok követője és sok lájkja legyen!



TOP 5 Farsangi jelmez

► Lola

1. Varázsló
2. Tündér
3. Kéményseprő
4. Szakács
5. Gomba



Színezz ki!



Mindent máshogy?

Barbi

Ebben a hónapban egy olyan cikket készítettem, ami a „kezdetet és a véget” mutatja be. A „kezdetet”, vagyis egy éppen iskolapadba beült kisdiákot, és a „véget”, vagyis egy 8. osztályos, az iskolapadot mindjárt elhagyó tanulót. Mindkettőjüknek ugyanazokat a kérdéseket tettem fel, az élet különféle területeiről.

Az első osztályos diák, Jasek Hanna Lara:

-Emlékszel milyen volt először belépni a suliba?

-Már nagyon vártam. Egyáltalán nem féltém.

-Mondj egy-egy példát, ami dühössé, szomorúvá és boldoggá tesz!

-Mérges leszek, amikor kicsúfolnak. Boldog leszek, amikor kapok valamilyen meglepetés ajándékot, illetve szomorú leszek, ha bántják a barátaimat.

-Ha visszamehetnél az időben, milyen jó tanácsot adnál a fiatalabb önmagadnak?

-Sokkal jobban odafigyelnék másokra.

-Ha egy napra belebújhatnál valakinek a bőrébe, ki lenne az?

-Apukám, mert nagyon szeretem. Tőle kaptam egy csomó ajándékot, és amikor beteg volt, akkor is elvitt korcsolyázni.

-Mi az a két dolog, amit ma megtanultál?

-Ha valami az enyém, akkor más is játszhat vele. Az embereket nem a kinézetéről kell megismerni, hanem arról, hogy milyen belülről.

-Ha meghatározhatnál egy szabályt a Földön, amit mindenkinek be kéne tartania, mi lenne az?

-Hogy ne kelljen sokszor felállni az órán, mert jobban szeretek ülni.

-Mi a legnagyobb álmod?

-Jó tanuló szeretnék lenni, és sok könyvet akarok olvasni.

-Mi az, amit nagyon szeretsz és alázattal tudsz csinálni?

-A korcsolyázásba és a szépírássba beleadom minden erőmet.

-Szerinted milyen a jó tanuló?

-Becsületes, szépen ír és olvas, okos.

-Milyen szeretnél lenni nagy korodra?

-Ügyes, nagy, okos.



A nyolcadikos diák, Nyíró Bianka:

-Emlékszel milyen volt először belépni a suliba?

-Igen, emlékszem. Irtóatosan féltém, hiszen új környezet, új arcok vártak rám.

-Mondj egy-egy példát, ami dühössé, szomorúvá és boldoggá tesz!

-Dühös leszek akkor, amikor egy szituációban nekem van igazam, mégis a vitapartnerem váltig állítja, hogy neki van igaza.

Boldoggá tesz például minden reggel, mikor a barátnőim/barátaim köszönnek nekem. Szomorú leszek, ha valaki hazudik nekem, vagy esetleg én okozok csalódást valakinek.

-Ha visszamehetnél az időben, milyen jó tanácsot adnál a fiatalabb önmagadnak?

-Ha tanácsot adhatnék magamnak, hát biztos azt mondanám, hogy mindent csináljak máshogy, és gondoljam át a dolgokat, illetve legyenek türelmes.

-Ha egy napra belebújhatnál valakinek a bőrébe, ki lenne az?

-Anyukáméba. Azért, mert ő a legjobb és legkedvesebb ember. Ő az, aki meghallgat és tanácsot ad.

-Mi az a két dolog, amit ma megtanultál?

-Tisztelet, és nem bízhatunk meg mindenkiben.

-Ha meghatározhatnál egy szabályt a Földön, amit mindenkinek be kéne tartania, mi lenne az?

-Mindenki olvasson annyit, amennyit csak tud!

-Mi a legnagyobb álmod?

-Az, hogy sikeres ember lehessenek, és még persze messze van, de jó példa szeretnék lenni a családom számára.

-Mi az, amit nagyon szeretsz és alázattal tudsz csinálni?

-Zenehallgatás és olvasás egyben.

-Milyen a jó tanuló?

-Szerintem a jó tanuló nem azért jó tanuló, mert jók a jegyei. Persze ez is hozzá tartozó dolog. De ha a jegyek jók, és szóban nem tudja megfogalmazni, amit szeretne, és másoknak azt nem tudja elmondani (pl. egy történelem leckét), akkor ott már nem igen tudok jó tanulóval beszélni.

-Milyen szeretnél lenni nagy korodra?

-Megfontoltabb és segítőkész. A munkámat is ennek megfelelően szeretném kiválasztani. Kicsi korom óta óvónő szeretnék lenni.



A legjobb iskola

► Muffin



Szerintetek milyen a legjobb iskola? Ahol nem kell tanulni vagy ahol csak jó tanárok vannak? Esetleg olyan, ahol nem kell könyvből tanulni? Szerintem olyan, ahol nemcsak elméletet tanulsz, hanem ki is próbálsz, amit megtanultál. Például nemcsak megtanulsz használni a térképet, de használod is. Ilyen a Tappancs vezetőképző.

A vezetőképző egy olyan találkozó, ahol kipróbálhatod az elméleti és gyakorlati tudásodat. Érdemes ide járni, mert többek között a társaság és az órák is nagyon jók. Térképen tájolóssal megtanulom értelmezni a térkép rejtélyes jeleit. A csomózás óra következménye a remek csomók kötése. Bibliaismeret után már kiigazodom a Biblia könyvein. Titkosírás órán kódolt üzeneteket küldhetek a barátaimnak. Egyháztörténelmen megismerkedhetek a középkori lovagrendekkel. Szerszám-

ismereten bepillanthatunk a szerszámok csodálatos világába. Ha elég sokat jársz ide, akkor évek munkájával vezetővé válhatsz. Ezek a vezetők általában a nyári táborokban a táborvezető jobbkézéként működnek, például segítenek szervezni, és vigyáznak a táborlakókra.

A résztvevők számára nagy pozitívum, hogy nemcsak az órák közti szünetek vannak, hanem különféle játékokkal és rendezvényekkel kedveskednek a vezetők.

A macska és az egerek mese kicsiknek és nagyoknak

► Letícia

A macska egész nyáron csak heverészett a pihe-puha ágyikójában. Beköszöntött az ősz, és az éjszakák egyre hűvösebbek lettek, nemsokára még hidegebbre fordult az idő, és tél lett. Akkora hó esett, hogy a házból ki se lehetett menni. A macska nem rakott el télire semmi eledelt, és nagyon megéhezett, a ház kamrája viszont teljesen üres volt. Ekkor jutott eszébe, hogy a házban nem csak ő lakik, hanem az egerek is. Az ő éléskamrájuk viszont telis-tele volt ízletesnél ízletesebb sajtokkal, tejekkel. Mikor erre gondolt, összefutott a nyál a szájában. Lehajolt a közelében lévő egérlukhoz, és kérte az egereket, hogy szánják meg őt, adjanak az ízletes ennivalójukból. Megígérte, ha tavasszal visszajön a gazdája, akkor majd az egészet

visszaadja. Az egereket azonban nem ejtették a fejükre, tudták, hogy a cicának nincs is gazdája. Így az ígérete mit sem ér. A legidősebb egér odaállt elébe és megkérdezte:

-Mit csináltál egész nyáron?

-Heverésztem az ágyamban - felelte a cica.

-Akkor most feküdjél vissza szépen az ágyadba, csukd be a szemed, és gondold egy szép, nagy kerek sajtra! -mondta mérgesen az egerek vezetője.

A cicus szomorúan távozott, nagyon csalódott volt, hogy nem tudta rászedni az egereket. Megtanulta, hogy saját magának kell gondoskodnia magáról, és azt is, hogy a hazug embert előbb utoléri, mint a sánta kutyát.

irodalom:	ének
német:	szám. techn.:
történelem:	nyelvtan:
matematika:	biológia:
kémia:	földrajz:
technika:	fizika:
angol:	körny. ism.:

Feleletmentesítő jegy a 2019-2020-as tanév második félévére.
Félévente tantárgyanként, csak egy jegyet használhat fel szóbeli felelet esetén mindenki.

Az óra megkezdése előtt tisztelettel tudóan add át tanárodnak!

A jegy tulajdonosa:



Könyvajánló

Tej és méz

KB

Ezt a könyvet inkább a nagyobbaknak ajánlanám, mert véleményem szerint kisebbeknek ez nem szórakoztató. Rupí Kaur egy 27 éves indiai nő, aki eddig két verseskötet tulajdonosa, melyekben érzelmeit és emlékeit vetette papírra.

A fájdalom, a szeretet, a törés és a gyógyulás. Ez a négy, számomra borzasztóan érzelmdús fejezet különül el egymástól ebben a könyvben. Bármelyik versét elolvasva látszik a Rupí által megélt kislánykori trauma, mely teljesen összeszorítja az ember szívét, ugyanakkor látja benne a büszke és erős nőt, aki már túlépett mindenben, és boldognak érzi magát. Minden fejezetben más-más módon dolgozza fel a megélt problémákat, és hozzájuk passzoló letisztult rajzokkal dekorálja őket. Elmondása szerint életcéljának érzi, hogy a világ fájdalmait és problémáit szavakba öntesse, és kicsit elvonatkoztatva gondoljon a dolgokra. Sokan egyből elítélik az ehhez hasonló könyveket, hiszen például, amikor ez a könyv megjelent, a fiatalok körében hatalmas népszerűségnek örvendett. Azonban nem csak nekik, sőt inkább a már felnőtt nőknek szól a könyv. Ezért én úgy gondolom, akinek kicsit is köze van az ilyen típusú művészethez, esetleg szeretne kicsit ebbe a világba belelátni, adjon neki egy esélyt! Személyes

véleményem szerint, mindenki egy kicsit önmagát láthatja ebben a könyvben, és mélyen együtt tud érezni az írónővel, aki látszólag könnyedséggel beszél a számára elefánt méretű problémákról.

A könyv olvasása során a gyerekkorától, egészen 21 éves koráig találhatunk benne kis szösszeneteket, melyek megmozgatták az írónő fantáziáját. A sok emlék között a családja is megjelenik benne pozitív, és negatív formában egyaránt.

Rupí, elmondása szerint, tervezi művészi vonalának rögzítését, és reméljük, még sok ehhez hasonló könyv jelenik meg az ő neve alatt!



Hamis a mosoly

Hanga

Mostanában már annyira nincs divatban, de nem is olyan régen még szinte mindenkinek volt egy flitteres, két képet rejtő pólója. Sokunkat érdekelt, hogy ha átsimítjuk, mi lehet a másik oldalán. Ez a két különböző minta nem csak az ilyen pólókon jellemző. Mindenhol akadnak ugyanis kétszínű, vagy nem egyenes emberek.

Azt mondja minden barátunk, vagy akiben megbízunk, hogy ő nem árulja el titkunkat, a rábízott információt. Aztán valahogy mégis kitudódik... Mert amit már több ember tud rólunk, az nem titok. Még ha csak olyan egyénnek mondjuk is el, akinek elhiszük, hogy nem árulja el senkinek.

A bizalom fontos dolog egy barátságban. Ám ha olyanban bízunk, aki „kissé” pletykás, akkor ne számítsunk semmi jóra!

Ám nemcsak ebből a szempontból lehet ezt a témát megközelíteni. Lehet olyan eset is, hogy a szemünkbe mosolyog valaki, és úgy érezzük, hogy nagyon szeret, a hátunk mögött viszont mást mond, és ezeket akár vissza is hallhatjuk. Ilyenkor az ember nagyon rosszul érzi magát,

mert hatalmasat csalódott az illetőben, aki számára fontos volt.

Én személyesen néha talán túl őszinte, egyenes vagyok, és olyan dolgokat, vagy véleményt mondok a barátaimnak, amit később megbánok. Ha valaki szeret engem, és én nem tudom elviselni, akkor igyekszem ezt minél finomabban közölni vele. Nem várom meg, míg mindent elmond nekem, vagy megbízik bennem. Mert ha esetleg én is rábíznék titkokat és összeveszünk, akár el is mondhatja sok embernek. Ezért kell óvatosnak lenni, mert még sok kudarc fog érni azok miatt, akik többet foglalkoznak mással, mint magukkal, és keverik a szálakat. Kicsit humorosan azt mondhatnánk: „Nem mindegy, hogy valaki kétszínű, vagy sokoldalú.”



Ha nincs hó



► Emil

A síelésnek rengeteg fajtája van. Mindenkihez illik (legalább) egy stílus a sok közül, és talán emiatt a változatosság miatt az egyik legelterjedtebb sport. Síelni lehet meredek hegyoldalon, lankás síkvidéken, sőt még vízen is. De a változatosságon kívül vajon miért szeretik az emberek ennyire ezt a sokoldalú sportot?

Először is a hangulatot emelném ki. A síelésnek van egy bizonyos hangulata, ami szinte leírhatatlan. A pályán az emberek megértőek, és úgy vigyáznak a másokra, mintha szoros családtagok lennének. A hüttékben jókat lehet társalogni, és egyben enni is. A szállásokon is általában jókedv uralkodik. Összességében szerintem egy pár napos sítáborból csak jó emlékekkel és tapasztalattal jövünk haza.

hütte: A hütte hegyi menedékházat jelent, szó szerinti magyar fordításban talán a kunyhó szó áll hozzá a legközelebb. Eredetileg ezek a kis házak a hegyekben túrázókat fogadták be, ellátást és szállást nyújtva éjszakára. A funkció a 21. századra sem változott sokat: a hütték (télen legalábbis) főleg síelőket és sítúrázókat fogadnak, és legtöbbször vendéglátóegységként működnek.

Van, aki naponta többször is edz, míg a legtöbb ember csak évente egyszer megy kikapcsolódni a hegyekbe.

Mindenkinek ajánlani tudom, hogy próbálja ki legalább egyszer ezt a testmozgást. Az is meglehet, hogy nem talál rá élete sportjára, de egy próbát mindenképpen megér.

Árt vagy használ, ha versenyeznek a diákok?

► LOL

Nos, ezt a kérdést már több pszichológus megválaszolta, de véleményem szerint ez gyerekfejjel teljesen más, mint felnőttként gondolkodva.

-Arra a kérdésre, hogy a verseny jó-e vagy rossz, nincs egyértelmű válasz, mert mindkettő igaz lehet. Az viszont nem kérdés, hogy a megmérettetés kikerülhetetlen, mindennapi életünk része -írta Jónap Rita pszichológus a Nők Lapjában.

Ezen elgondolkodva írtam le a véleményemet. Már kicsi gyerekkorunk óta párbajozunk egymással, legyen az sport- vagy tanulmányi verseny. De mennyiben jó ez számunkra? Egy idő után már függőséget okozhat, és versenyből áll az életünk. Az osztályomban tapasztaltam, hogy pl. abból csinálunk versenyt, hogy kinek hány pontja van a

dolgozatban. Pedig az lenne a tét és a cél egyben, hogy mindenkinek nagyon jól sikerüljön. (Ez persze nem zárja ki a versenyt.)

A másik dolog, ami ehhez a témához tartozik, az a vesztesség. Vannak gyerekek, akik nem tudnak veszíteni, és ez bajt jelenthet számukra. Már kisgyerekként meg kell tanulnunk, hogy az életben ne legyenek problémáink az ehhez kapcsolódó dolgok feldolgozásában, pl. a továbbtanulásnál.



Sose legyen túl késő...

„Bármilyen okozza a boldogság érzését,
az mind összefügg a teljesség érzésével,
hogy tartozunk valahová.”



► Galambos Péter

„Vegyél sapkát! Miért nem segítesz? Egyél rendesen! Pakolj össze! Elég legyen az édességből! Mindent megtanultál már? Köszönj! Ide tudnál figyelni végre? Rakj rendet a szobádban!” Amikor ezeket a mondatokat nap, mint nap halljuk, feszültnek érezzük magunkat. Úgy érezzük, hogy a felnőttek elvárásai szerint kell élni az életünket. Azonban ezek a szavak utat mutatnak. A szüleink, nevelőink jól akarnak nekünk.

Olvastam egy fiúról, aki egész gyermekkorát árvaházakban töltötte. A megdöbbentő történetből fény derült arra, hogy milyen kiszolgáltatott tud lenni egy kisgyerek a szülei nélkül. Az árvaházakban a nevelők visszaéltek a hatalmukkal, gonoszul és szívtelenül bántak a gyerekekkel, és a többi árva gyerek is állandóan terrorizálta a gyengébbeket, ami sajnos az iskolákban is előfordul.

Ez a fiú azonban nem hagyta magát, kitanulta a jogait, és hangoztatta őket. Bosszúból a gyámhivatal minden vizsgálat nélkül egy olyan intézménybe küldte, ahová pszichésen problémás gyerekeket zártak, ő azonban nem idevaló volt. Ezért beperelte a gyámhivatalt, és hosszú harc után, 17 éves korában nyerte meg a pert.

Ez a történet mindenki számára nagyon elgondolkodtató lehet, mivel olyan természetes számunkra a családjunk. Azt gondoljuk, idegesítő, ha parancsolgatnak nekünk, ez különösen a kamaszkorban tűnik elviselhetetlenné. Ennek ellenére ezek a szavak védelmet és biztonságot nyújtanak. Azt tükrözik, hogy vigyáznak ránk, törődnek velünk és utat mutatnak. Sok árva boldog lenne, ha hallhatná ezeket a mondatokat, és gyakran nekünk is későn esik le, hogy milyen jó dolgunk volt, amikor megmondták, mi a helyes. Ezért még időben kezdjük el értékelni a szeretteinket!

Zombik az asztalnál

► KB

Manapság minden rohamosan fejlődik. Fél évente új okos árucikkek lépik el a piacot, amiért sok ember nem sajnál több százezer forintot kicsengetni. Így van ez az okostelefonokkal is. Főként a fiatalok nyüsstölik folytonosan szüleiket a legújabb mobilokért, de vannak egyes felnőtt illetve nyugdíjas emberek, akik haladva a korrall, jelen vannak ebben a hatalmas cyber világban.



Ezek az eszközök már annyira beépültek a napi használatba, hogy semmivel nem törődve, felrúgnak velük pár íratlan szabályt. Mint például az evés közbeni használata. Mert ki akar zombikkal egy asztalnál enni? Senki! Hát szerintem sem. Nemrég épp egy könyvet olvastam, amiben tökéletesen levetítették ezt a szituációt, és megoldást is találtak rá. Bővebben kifejtve a családapa megunt a folytonos:

-Várj! Még ezt hadd rakjam ki! Gyorsan lefotózom! - és hozzájuk hasonló feleslegesnek vélt dolgokat. Evés előtt elkobozta, és maga mögé helyezte az eszközöket, és ameddig minden tag be nem fejezte az evést, senki sem nyúlhatott hozzájuk. Végül a család többi tagja is rájött, mennyivel jobb így, hiszen egymással törődnek, a kockává válás helyett. Azt az elvet vallotta az édesapa, hogy minden megvár. És én ennek teljes mértékben igazat adok. A mi családjunkban sem divat az étkezés közbeni bármilyen más tevékenység, mert mi is evés közben vitatjuk meg a napi eseményeket, kivel mi történt, vicces/érdekes történeteket osztunk meg egymással, hiszen ezen kívül nem nagyon van erre lehetőség, mert ritkán van így együtt a család. Sokkal értékesebb így eltölteni az időt, mint állandóan a telefonunkat nyomogatni. Nem igaz?

De ne csak az étkezésre gondoljunk! Ha letesszük egy kicsit mobilunkat, sokkal többet láthatunk a világból. Ne felejtsetek el! MINDEN MEGVÁR!



Hétszáz örülten egy vízben

KB

Mi sem jobb, mint egy jéghideg csobbanással kezdeni az újévet. Ezt az álláspontot támogatva apukámmal együtt, délután két órakor a szigligeti strandon vártuk, hogy a vízbe rohanva érezhessük a víz „melegét”.

Január elsején nagy nehezen kikászálódva a csábító ágyamból, utunk az orvosi vizsgálatra vezetett. A helyszínen már délelőtt elkezdődött az eszeveszett készülődés, és a kapott promóciós Actimel itallal a kezünkben vártunk a sorunkra. A vizsgálat során egy jelentkezési lap kitöltése után, a vérnyomásmérés és mellkasunk meghallgatása után megkaptuk a karszalagot, amellyel hivatalosan is részesei voltunk a versenynek. Másodjára visszatérve leraktuk a ruháinkat a koedukált öltözőnek nevezett nyitott sátorba, és egy köntösbe bújva elfoglaltuk rajthelyünket a homokban. A verseny lényege, hogy a parttól körülbelül 15-20 méterre lévő, december 24-én elhelyezett karácsonyfát minél hamarabb megérintsük, és ezzel nyerjük meg. Számunkra



inkább maga az élmény volt a fontosabb, ezért inkább meghagytuk a versenyt a deltás férfiaknak, akik az első sorban, az ágyúlövésre várva sorakoztak fel. Igaz, én csak derékig merészkedtem be a vízbe, azonban apukám, a fejesugrásaival tett róla, hogy egész testemmel vizesen vágjak az alig 2°C-os vízben. Az ötletgazda két helyi vállalkozó volt, és az akkori, 2012-es csobbanáson mindössze 37 ember fürdött, és nagy-

jából 1000 néző kísérté végig az eseményt. Mára már közel 700-an fürödtek, és 5000 ember figyelt bennünket. A fürdőzők korosztálya eléggé vegyes, hiszen a 7 évestől egészen a 60-70 éves nyugdíjasig bárki megtalálható volt itt. Szponzorként a Royal Vodka támogatta az eseményt, és sok-sok törülközővel vártak a parton. A nézőket

pedig forró italokkal és finom ételekkel szolgálták ki. Miután kijöttünk a vízből, egyből az öltözők felé vettük az irányt, ahol mit ne mondjak, nem rejtenek semmit véka alá...

Számomra hatalmas élmény volt az újévi csobbanás, hiszen már régóta szerettem volna kipróbálni. Bátran ajánlom bárkinek, aki szeretne kicsit kimozdulni a komfortzónájából, még a fázós típusú embereknek is nagy élmény lehet.

Hanga

Lehet, hogy pár jelenlévő már elfelejtette, de 2019. dec. 14-én iskolánk tanulói a diákönkormányzat szervezésének köszönhetően elmehtek filmet nézni a vonyarcvashegyi Művelődési Ház és Könyvtár színháztermébe. Köszönjük tanárainknak a poharas popcornokat és a dobozos almalét is!

Ez egy jól megszervezett, tanítás nélküli nap lett volna, ám valami mégis elrontotta. Amíg nekünk gördülékenyen ment a program, addig sokaknak okoztunk felesleges

Utánunk a káosz

fáradalmat. A kapott nassolni valót és az üdítős dobozokat sokan maguk után hagyva mentek el az épületből. Mindenhol szemét hevert, a székek alatt, az üléseken és magára hagyva a terem különböző pontjain. A házigazdáknak és tanárainknak kellett összeszedni az ajándékaink maradványait.

Én nagyon remélem, hogy aki ezt a cikket olvassa, és a hibázók között van, belátja, hogy eléggé illetlen módon viselkedett, és arra az elhatározásra jut, hogy ilyen többet nem fordul elő vele! Ráadásul ezt a



felajánlást az elmaradt mozizás helyett kaptuk. (Erre a napra sehol nem tudtak a szervezők buszt szerezni.)

Levonva a tanulságot, és elnézést kérve azoktól, akik rendet tettek, remélem, hogy még máskor is mehetünk filmet nézni a művelődési házba!



A hónap győztese

Mint minden évben, idén is a legjobb újságíró kaphatja meg év végén az Aranytoll Díjat. A „hónapok nyerteseit” a legjobb cikket írók közül idén egy-egy tanár dönti el. Ezúttal Lestyán Éva tanárnő döntése szerint: a decemberi szám legjobb cikkírója **Goór Hanga** lett.

